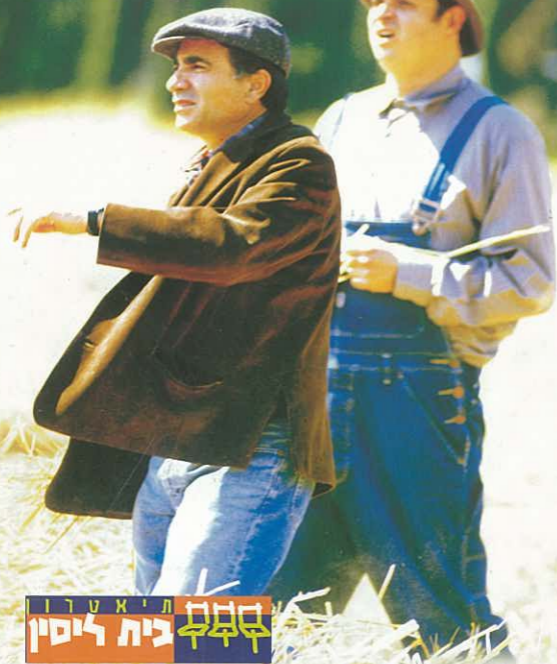

מאת ג'ון סטיינבק

על עכברים

ואנשים

ת י א ט ר ו
ס ס ס
בית ליסין

על עכברים ואנשים

מאת ג'ון סטיינבק

נוסח עברי:
דורי פרנס
בימוי:
יוסי פולק
מוסיקה:
אבי בללי
תפאורה:
מושיק יוסיפוב
תלבושות:
דידי גולן
תאורה:
יחיאל אורגל
קרבות במה:
ליאוניד גלנץ

משתתפים

משה איבגי - ג'ורג'
דוד קיגלר - ליני
הוגו ירדן - קנדי
ששי סעד - קארלסון
אביטל דיקר - אשתו של קרלי
קובי ליבנה - סלים
אורי מעודה - קרוקס
תומר רוסו - קרלי

הצגה ראשונה:
12.7.2000
משך ההצגה:
כשעתיים כולל הפסקה

על המחזה ויוצרו

אנושיות, אהב, חמלה ויפוי, כמו בכל הדולות שביצירתו הספרותית, אלה ארבעת עמודי התווך גם בעל עיכורים ואנושיים של יוני סטיינבק. על התיישב שבאדם האדם שבוהי. ערכי מסירתו וחברות יוצאת דופן, שבמותם קושרת להיעלות על הדעת בי"עולם ארוך זה", הם יליבו הפועם של הרומן של המחזה, ולפי סטיינבק, גם טעם החיים עצמו. שנים אחרי שכתב את יצירת המופת הזו, נסע סטיינבק ברחבי ארצות הברית בחברת כלבו האמן צ'ארלי, כך כתב: "לא נתקלתי באותו הרעב, באותו הונין המחריר, והשוק, עם שנות השלושים, אבל מצאתי: חולי מנוון, אין עוד צרכים. כל שמלחות. שוב ושבו עלה לבדתי שמחסרים לנו הלחץ הנתון לאדם כוח והרדה העקומה. גדולת הלחץ באר מקמובת, הסופים של המחזה ובעולם החרדה בא השמנון, אכן, פעם היה אדם בשם יעשוינה, אשר ראה בחייו דברים דומים למה שראיתי אני, אבל הוא נשען על גבואה מזוקה, ולו כיום אין לא נביאים ולו נבואות." נבואותיו של סטיינבק הפריחו כנראה כמה אנשים ומוסדות בארה"ב, ועל עיכורים ואנושיים העיני, דווקא בשנות התשעים, למקום אשר המהנדס ברשתות הספרים המורחבים ביותר בבתי הספר נבחרו היצירות של אהרן י"ע (ענבי זעם של סטיינבק התפקד במקום ה-34 באותו מצעד) משמרת הפוליטיקל קורקט האשמיית את הספר ב"שפה בוסה", פמיניסטים מוסרים, וכל בלתי הונן לאנשים מוגבלים שכלית וסיום אלים."

תחי האירופית והרי אם סטיינבק התכוון לומר ולעשות דבר מה ביצירתו, היה זה למחות כנגד האלימות שבשפת המחמשת ובהתנהגות האנושית, להקיע פמיניסטים מוסרים המתפשטים כדורות סרטניות כהרבה האמריקאית וחוסר הגינות כלפי חטרי ההגנה, ולתת קול ייצוג לחלשים בארציה. ההעלמות מכל זאת גובלת בעיוורון, אבל סטיינבק היה עד כל בחינה, ויותר מפעם אחת, לטלפונים ממחכים לפסיכופתיות מעוותות של בעודותיו וכוננותו. עניב זעם נדרר אומיים על חייו "האשמות" בקומנדים ובמוצא יהודי. "צ'רלי", כתב סטיינבק בתגובה, "שהגיע זמן שבו יש לדעת מהו הגוע של אדם לפני שממכיתים ליצירתו או מתנגדים לה. אין חשיבות בעיני לשאלה אם אני יהודי או לא, ואיני מבין כיצד אפשר לקרוא לעניב זעם העלמותי היודית, אך הספר גם הוגדר כתעמולה קומוניסטית במקרה אינני יהודי ואין בי דם יהודי. רק במקרה, ואין בו שום גאווה על כך." סטיינבק, איש בעל שכל ישר ומלא המצאות שהאמינו באלים, במלכים ובציבורים ושלא איבד את סקרנותו אפילו כאשר הרגיש באמצע שנות החמישים לחייו, כאלו הוא כותב מאות שנים, ידע משהו על עושה ואגוהו. "בשבילי כל ספר חדש הוא יחיד במינו בעולם, ואני לנביב נפחד, גאה ועוני כמו שהייתי לפני אלף שנה, כאשר התחלתי בראשון זה קשה כמו שהיה. ואני נרגש כמו שהייתי. ככל שמתקרבים לאופק הוא מתרחק, וככל שאני לומד יותר על מלאכת

"כל אדם את אשר יאהב ימית" – אוסקר ווילד

הכתבה היא קשה יותר. החטא הגדול שלי הוא שחייתי יותר מדי שנים וכתבתי יותר מדי ספרים. אבל אני אוהב לכתוב יותר מכל." גם נשים אהב סטיינבק, אהב גם זאת ידע שוק דר מאד מפריד בין אהבה לתיעוב ובין משיכה לזדיוה, וכמו לני המנוול והמבולבל בעל עיכורים ואנושיים, גם סטיינבק בראה, היה יכול להרגיש נשים באותה נשמת אהבה. "האהבה האמריקאית" קרל ווקון, "היא חצי רגע חצי פוליטיקאי, עם נשמה של זונה וקוקו של ספרטיטיט. אהם מוחבת אותה ללול בלול והתלהחת בהם. הנערה האמריקאית הופכת את בעלה למשרת ואחר כך בה לז'ול על קר. לפעמים חשבתו שלגברים נשים מותר להיפגש רק במיטה, המקום היחיד שבו נבלעת הנשים הטבעיות ששורה ביניהם." במיטה או באסם, שם נעדרים לפגישה גרלית לני ואשתו הפנתה, הרכה כפרוה, של קרל.

כך ראה סטיינבק את העולם החדש. אנושיים (נשים) הם עיכורים, וביכורים הם אנשים, אבל הרוח חיבת לנצח הכל. ויחזיתו של אדם היא בדיח, מבולחת עכעכב מפרפר, אך תמיד שואפת לפרוץ ולהתגבר. כה אמר סטיינבק, בין היתר, כשוכוה בפרס נובל לספרות בשנת 1962: "מלוקו לרוב עכעכב מנתגל ואסיר חודה, שאנא כאריה מתוך גאווה במשלה ידי וואווה באנשים הגדולים והמצוינים אשר עסקו בו לפני לאורך הדורות והעידנים. הספרות היא עתיקת יומין כמו הידור, היא צמחה מתוך צורך אנושי והדרג לא השתנה, ורק הצורך נעשה גדל יותר. הגבנה היסך של הפחד האנושי האינדיבידואלי הם חלק גדול ממהות הכותב ומחסיבה לקיומו מטרות הקדומה של הסופר לא השתנתה. הוא נדרש לחשוף רכים מחולשנותו ומכשולותיו הוצרבים ולהאיר את חלמנותיו האילסו וממסוכנים, על מנת ליצור עולם טוב יותר. הסופר נועד להיעלות על נט את יכולתו האנושית המיוחדת של האדם לגדלות ול רוח, להפסיק כבכוו, להפנין אומץ לב, חמלה ואהבה. במלחמה האינסופית כנגד חולשה אינשוש, אלה הדגלים מאירי העיניים של תקווה ותקומה. אני סבור כי סופר אשר אינו מאמיין בעוצמה ובלהט כי האדם, כל אדם, הוא יצור מושלם – אינו ראי להקרא סופר ומקומו לא יכירנו בקהילת הספרותיות. האנושיות היא היסטוריה ארוכה, גאה ומפוארת של עמידה איתנה ונחושה מול כל אייביה הטבעיים. לעיתים תוך חשש לתבוסה ולהיכרחות כמעט וודאים: על כך היה זה טפשי ופחדני מצידו לנטוש את המערכת ערב נצחוננו הסוציאלי הגדול ביותר, בעידן של תגבור הידע שכלול הסביבה והחומרים. אלפרד נובל, שאת הפרס הנפשא את שמו אני מקבל היום, שכלל על כדי שלמות כוחות פני היכולם לכתוב את העולם או להרוס אותו, המסוגלים לטוב גדול או רוע מוחלט, אם לא יפעלו תחת פיקוח ושיפוט מצפוני. נובל ראה כמה משימושים אלה כנאים האכזרים והקטלניים שנגעשו בהמצאותיו. יתכן שאפילו ניבא את התוצאה הסופית של כל מלחמה – נגשה ופתח לאלימות קיצונית לחורבן מוחלט.

יש הטוענים כי הוא נגשה ציני, אך אני מסיל בכך ספק. אין חושב כי הוא נאבק כדי להמציא אמצעי נשיות ושיטה. אני מאמין כי הוא מצא את לוסוף אך רוק בנפש האדם וברוח האנושית. הגבנה ותקשורת אנושית הם ויסדות הספרות הבסיסיים. הן מוכונות כהפגנה של היכולת בשלום. מלאי פחד ובלתי מוכונות נטלו על עצמנו את תפקידיו של אלולים ובעינו בעלות על החיים והמוות בעולם. הסכנה והתהילה והבחינה מתחילה ונגמרת באדם. המבחן לשלמות ולמושלמות מתקיים מדי יום, בכל רגע. האדם הוא האיש הגדול של האנושיות, ותקוותה היחידה. לחנו הספורים ושאר בני התמותה – יחייבים לעולם באחריות ובתבונה. המילה היא האדם, האדם הוא המילה."

תמר ארצי

קרוקס

(כחולם): אני זוכר שאני הייתי ילד קטן בחוות-תרנגולות של אבא שלי, היו לי שני אחים, הם תמיד היו איתי, תמיד היינו יושבים ביחד באותו חדר. ביחד באותה מיטה, שלושנת הייתה לנו ערוגה של תות-שרה. היה לנו אספסת. היינו מוציאים את התרנגולות לסיבוב באספסת בבוקר כשהיה שמש.

לני (מעניין): ג'ורג' אומר שיייה לנו אספסת.

קרוקס: אתה משוגע.

לני: אנחנו נשיג את החלקה הזאת. תשאל את ג'ורג'.

קרוקס (בבו): אתה משוגע, אני רואית מאות אנשים באים-הלכים בדרך ובחנות, עם שקיות על הגב שלהם ואותו דבר ארוך במוח שלהם. מאות כאלה. הם באים והם עוזבים והם הלכים הלאה. וכל האומללים האלה יש להם חלקה קטנה של אדמה בראש, ואף אחד לא משיג אותה. זה בריוק כמו הגן-עדן, כולם רוצים חלקה קטנה של אדמה, אף אחד אף פעם לא משיג לו חלק בגן-עדן, ואף אחד לא משיג שום אדמה.

לני: אנחנו נשיג, ועוד איך אנחנו נשיג.

קרוקס: זה רק בראש שלכם. כולם כל הזמן מדברים על זה, אבל זה רק בראש שלכם.

מתוך על עקברים ואנשים

ג'ון סטיינבק המחזאי – דברי ימין

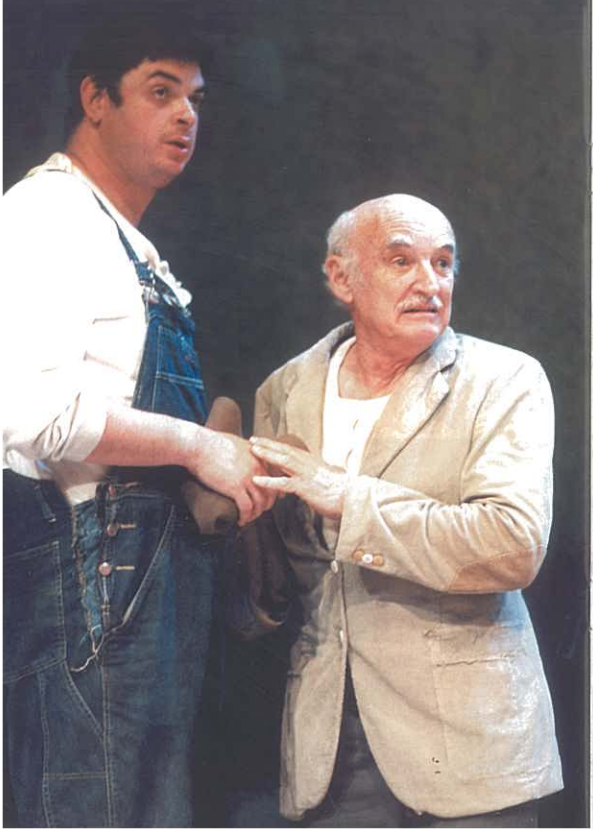
1902 – ג'ון ארנסט סטיינבק נולד ב-27 בפברואר בסאלניס, קליפורניה. שלושי מתוך ארבעה ילדים, והבן היחיד של ג'ון ארנסט הנשי ושל אוליב המילטון סטיינבק. ילדותו וערותו עברו עליו בסאלניס, אשר כונתה "קערת הסלט של האומה".

1919-25 – לומד באוניברסיטת סנטפולר, אך אינו משלים את התואר הראשון. במשך אותן שנים, סטיינבק עבד כזכנ, כמשגיח במעון קיץ, כפועל בניין, פועל חווה ופועל בית חרושת, ותקופה קצרה פירסם רשימות במגזין "The New York American".

1929 – כותבומסגרות פופיות בהוצאת "מקבריד", אחרי שנדחה על ידי כל המוילים האמריקאים כמעט, הרומן הראשון פרי עטו, נביט, הוציא. חודשים ספורים אחר כך נשא לאשה את קרול הנינג.

1935 – הרומן הראשון שלו "Tortilla Flat", הוא ההצלחה המסחרית הראשונה של סטיינבק. ספרו הבא, מאבק ממופק, שעסק בשביתת פועלים, הראה את העניין הסוציאליסטי המפתח שלו באינדוס מקצועיים, בזכות עובדים ובגלגולי הפרולטריון המודרני.

1937 – הגבולה על עקברים ואנשים רואה אור בתחילת פברואר, וזכר כסוף ומכמר של אותה שנה, עולה בברזווה כחווה, הרץ 207 פעם וזוכה בפרס מבקרי הדרמה של ניו יורק. שנה לאחר מכן מופיע קובץ סיפורי הקצר, העמק הארוך, הכולל את הסיפור הפזוני האדום. 1939 – הרומן עבני זעם, ההצלחה הביקורתית הגדולה ביותר של סטיינבק, רואה אור ולצד שבחים ושיירי הלל גורף גם מחאות פוליטיות וחברתיות אלימות. הספר זוכה

בפרס פוליצר והופך בשנת 1940 לסרט מצליח בכיכובו של הנרי פונדה. בוחתה שנה מגיע למסכים גם העיבוד הקולנועי לעל עקברים ואנשים.

1943 – אחרי גירושו מקרול, נושא לאישה את הזמרת מונידולין קונגר. אחרי שורה של מחזות ורומנים נוספים, מתנסה ככתב בצאי באירופה ובצפון אפריקה, שחיחות הינו יורק הולד טריביון.

1944 – הולדת בנו הבכור, טום. בנו השני, ג'ון הרביעי, נולד ב-1946. בין יצירותיו הבאות הרומן The Wayward Bus והנובלה הפינתה; יומן רוסי – תיעוד מסעו ברוסיה עם גלם המלחמה וברט קאפה; נובלה המועדפת לנחמה (כושל) בשם בהיר בווער. ב-1950 מתחתן בפעם השלישית עם אליין אדרסון סקוט.

1952 – רומן פופות נוסף רואה אור, קדמת עדן. מוסיף לפרסם בתדירות של ספר אחד בשנה לפחות. כותב גם את התסריט לסרט ניה זפטנא וזוכה לראות את הרומן יום משיש המתוק הופך למחזמר Pipe Dream בידיהם של אשפי ה'אונר, רודג'רס והמרטין.

1962 – בגיל 60 זוכה ג'ון סטיינבק בכיבוד הספרותי הגדול מכולם: בפרס נובל. עוד באותה שנה מופיע הספר מסעו עם צ'ארלי, תיעוד טיוליו ברחבי ארצות הברית בחברת כלב הפודל האהוב שלו, צ'ארלי.

1964 – זוכה במדליית החופש של ארצות הברית, המוענקת לו על ידי הנשיא לינדון ב. ג'ונסון. נשתיים אחר כך מופיע ספרו אמריקה והאמריקאים, ההורים על אמריקה העכשווית המתחדשת.

1968 – ב-20 בדצמבר, חודשיים ושבע לפני יום הולדתו ה-66, מת ג'ון סטיינבק בניו יורק.

דורי פרנס המתרגם

גולד בתל-אביב. כתב מוסיקה להצגות בכל התיאטרונים בארץ. ערך את ערב סיפורי הבימה ואת ספר תולדות הבימה לציון יובל השמונים של התיאטרון. ערך וביים את ערב המחווה לנסיים אלוני בפסטיבל ישראל 1988. בימים אלה שוקד על מפעל הוצאת כתבי נסים אלוני בדפוס, עבור הוצאת ידיעות אחרונות. במסגרתו יראו אור רשימות של חתול רחוב, דודה ליה והצוענים של יפן. ערך והלחין ערבי מוסיקה וספרות. תרגם את הספר גוגול מאת וולדימיר נאבוקוב. לתיאטרון תרגם את המלט, רומיאו ויוליה בתיאטרון חיפה. מחילה בתיאטרון הבימה. השתף בתיאטרון החאן.

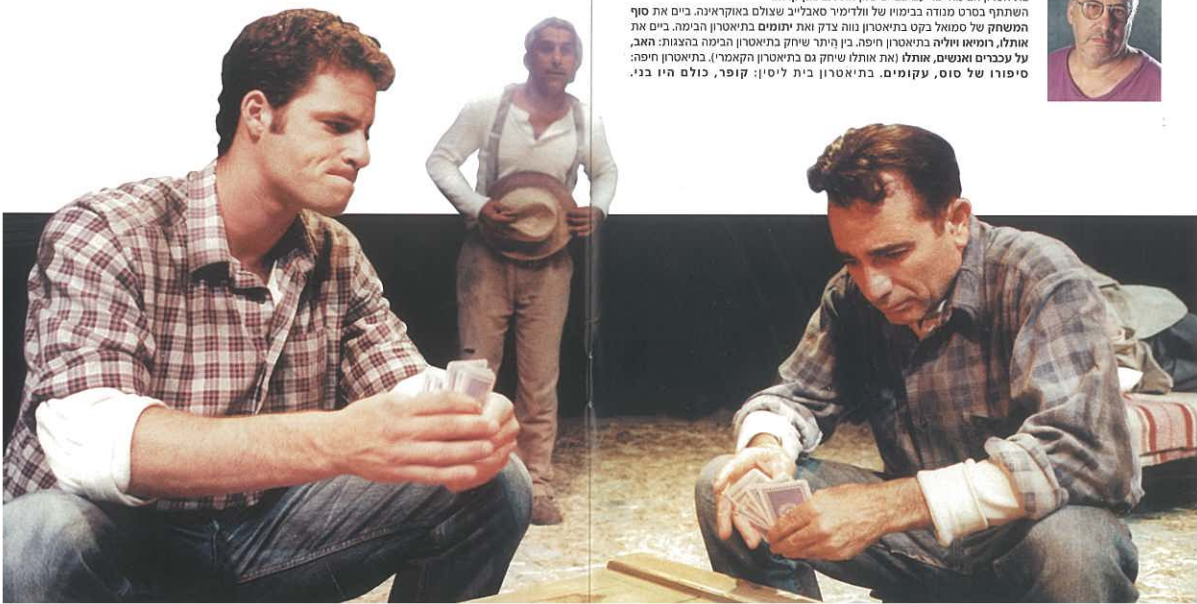
יוסי פולק הבימאי

שחק בתיאטרון הבימה, בתיאטרון חיפה ובתיאטרון הקאמרי, וכן בסלווייה ובסרטים. בתיאטרון הבימה יצר עם צבי פישון את רובינזון קרוזו. השתתף בסרט מנודה בימיו של וולדימיר סאבלובי שצולם באוקראינה. ביים את סוף המשחק של סמואל בקט בתיאטרון נווה צדק ואת יתומים בתיאטרון הבימה. ביים את אותלו, רומיאו ויוליה בתיאטרון חיפה. בין היתר שיחק בתיאטרון הבימה בהצגות: האב, על עכברים וגושים, אותלו (את אותלו שיחק גם בתיאטרון הקאמרי). בתיאטרון חיפה: סיפורו של סוס, עקומים. בתיאטרון בית ליסין: קופר, כולם היו בני.

אבי בללי המוסיקאי

נגן הבס וסולן ללהקת נקמת הטרקטור שהוקמה ב-1989 והוציאה עד כה 5 אלבומים ביניהם פסקול המופע קיר (מאת אוהד נהרין) שנכתב ללהקת 'בת שבע' ונעל את פסטיבל ישראל 80. כמו כן, כתב בשיתוף אוהד נהרין מספר קטעים למופע אנאפה וגם השתתף בו. הפיק את תקליטם הראשון של כנסיית השכל ואת תקליטה השני של הזמרת סל גורדון. ב-1995 הלחין את המוסיקה למחזה יתומים שהועלה בתיאטרון הבימה בימיו של יוסי פולק. לאחרונה הלחין את המוסיקה להצגה כריש פטיש בתיאטרון בית ליסין הלחין את המוסיקה להצגות: גן עדן זרדם, קופר. ובתיאטרון חיפה להצגות: אותלו, רומיאו ויוליה הציג אלבום הכולל את הפסקול ותקליט עם נוספים תחת השם יתומים ולידי האין מוצא. ב-1996 יחד עם נקמת הטרקטור שיטפו פטולה עם תיאטרון Orkater ההולנדי העלו את המופע התעשייתי 'יש משהו במדרגת במסגרת פסטיבל פנומניה, בירושלים.

מושיק יוסיב מעצב התפאורה

בוזר החוג לתיאטרון במגמה לעיצוב תפאורה ותאורה באוניברסיטת תל-אביב בשנים 81, 86, 90 זכה בפרס התפאורה והתאורה המצטיין בפסטיבל עכו. בין עבודותיו: בתיאטרון חיפה: **אוהל**, **הברבור**, **סלטו מורסלה**, **ארתורו איי** (תאורה ותפאורה) בתיאטרון הבימה: **רוקדים בלונגונה**, **מחלת געורים**. בתיאטרון הקאמרי: **העלמה ג'ולי**, **הפרין וג'ונסון** (תאורה ותפאורה), **דברה בארון**. בתיאטרון בית ליסין: **חן בר** והרבנית. בתיאטרון ירושפיל: **מסעות בנימין**, **מיהלה אפרת**. בתיאטרון נוצר: **פנתסילאה**, בתיאטרון הערבי הישראלי: **המציג**. משנת 99 מעצב הבית של תיאטרון Circle X Arts. בכריז לודגו בו עיצב את Black Earth הפקה אשר הופיעה בכל רחבי אירופה ואנגליה בשנת 99. בין עבודותיו באירופה: **S/Blue** בפסטיבל וינה 97, **פרוייקט קהלת** (תאורה) בפסטיבל וינה 2000-98. **פנתסילאה** בוויימר, 97. בימים אלה מעצב תפאורה להפקה גרמנית שזועלת בתעלה בגרמניה ובשווייץ בספטמבר 2001.

דידי גולן מעצבת התלבושות

בגורת בצלאל במגמה לעיצוב קרמי, בגורת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון אוניברסיטת תל-אביב עיצבה תלבושות להצגות בתיאטרון החאן, בתיאטרון באר-שבע, בתיאטרון הבימה ובתיאטרון הקאמרי. לאחרונה עיצבה בתיאטרון הקאמרי את התלבושות להשקת **בתיאטרון הבימה למדריך למטייל בורשה** ובתיאטרון בית ליסין **לכולם היו בני**, **החוג המורה**.

יחיאל אורגל מעצב התאורה

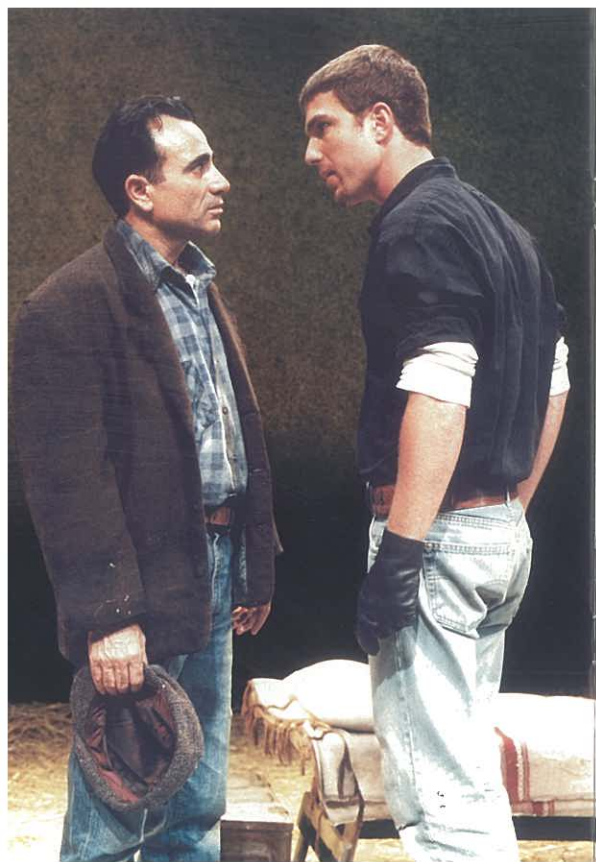
יליד חיפה. בוזר לימודי טכניקה של התיאטרון ב"סטייט יוניברסיטי" בניו-יורק. מנהל הפקות ומעצב תאורה ראשי של התיאטרון העירוני חיפה. עיצב תאורה לרוב הצגות התיאטרון מיום הקמתו. לאחרונה: **משחקים בחצר האחורית**, **סיפור הפרברים**, **מלאכים באמריקה**, **דבש**, **טייבל והשד שלה**, **גטו**, **הכבד**, **חוצוצרה**, **בואדי**, **המלט**, **ציד המכשפות**, **פירוק**, **פסטיבל עכו**; **מזמר לודו** (פרס לעיצוב התאורה). תיאטרון בית ליסין: **סקאפיטו**, **כולם היו בני**, **קול קטן**, **מבוק חדשות**, **המים זוכרים**. התיאטרון האדי: **שישי החמש**, **המכשפה**, **התיאטרון באר-שבע**; **כולם היו בני**, **אהבה וזיכרון**, **גנבלים ואוהבים**, **מלכת הופים של ליאן**. בתיאטרון הקאמרי: **רעולים** (מקום ראשון בפסטיבל עכו תשנ"א), **אבודים ביונקרס**. תיאטרון "ראם" אנטורפן: **שינה מיידלה**, **משחקים בחצר האחורית**, **היונים**, **הדה גאבלר**, **סיפור חג המולד**. התיאטרון הלאומי הפלמי אנטורפן: **קדיד**, **שבת ראשון שני**. תיאטרון בית המולד: **לילות הקציר** (פרס ראשון בפסטיבל עכו תשנ"ז). התיאטרון הערבי בישראל: **הבן דם**, **מותו של אנרכיסט**, **רח רח פנץ**, **המפעיל**. האופרה הישראלית החדשה: **הבן יקר**. ליה היה אחראי על שיחזור הצגת **מעגל הגיר הקווקז** בבימויו של יוסף מילוא בתיאטרון חיפה.

יעץ לאדריכלים בתכנון אולמות תיאטרון. מלמד בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה.

ליאוניד גלנץ קרבות במה

למד בימי ברוסיה, באוניברסיטת סנט פטרסבורג ולאחר מכן שימש בה כמרצה. למד לימודי דוקטורט בקרבות במה באוניברסיטת סנט פטרסבורג. בין הארצות הנהיים: בריה"מ, צרפת, אנגליה, הודו ופולין. עלה ארצה בשנת 1990. והחל לעבוד בקרבות במה הספר לאמנות הבמה בית צבי, ככמאי לקרבות במה. ביים קרבות במה בהצגות: בתיאטרון הבימה: **מות הסוכן**. בתיאטרון חיפה: **אוהל**, **דומיא ויולה**. בתיאטרון באר-שבע: **מירנדולינה**. וכן בבלט הישראלי: **דומיא ויולה**.

בור ביה"ס למשחק של ניסן נתיב. בין תפקידיו בתיאטרון: בתיאטרון הצועני: זענה, ביער ביער, בתיאטרון בית לילסין; באפלו אמריקאי, עלילות מקס ומוריס, בלה מורדן הערבי וזבישק הסוס (בשיתוף תיאטרון חיפה), ז'קי בתיאטרון הקאמרי; נכנע ומנוצח. בתיאטרון היסטוריה: ססיות מיניות בשיקגו, אוטוסטרדה. קפה תיאטרון - לונדון; איש המרתף, בתיאטרון החאן; לוקס הפחדן בתיאטרון חיפה; הדוד מקייפטאון, הדוד וניה, הקפטן, ארטורו און.

בטלוויזיה השתתף בזהו זה, לילה גוב ועוד. בקולנוע: שחקים, ארץ חדשה מופיע במופע סטנד-אפ אישי התופעה. זכה בפרס השחקן המצטיין בפסטיבל עכו 97 על תפקידו בהצגה לאלו. בתיאטרון חיפה: להיות או לא להיות, מירוק.

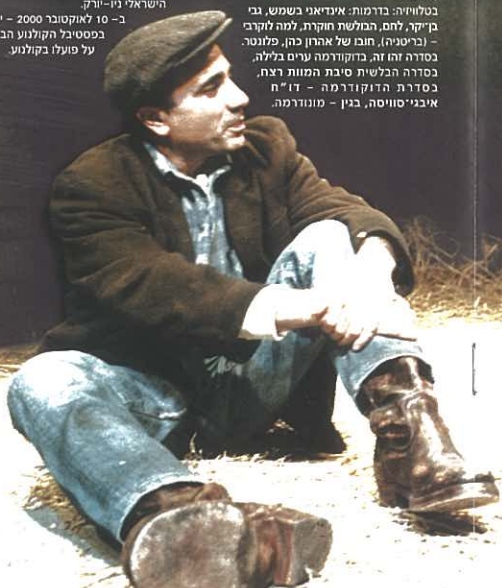

משה איבגי ג'ורג'

בוגר ביה"ס למשחק של ניסן נתיב. בין תפקידיו בתיאטרון: בתיאטרון הצועני: זענה, ביער ביער, בתיאטרון בית לילסין; באפלו אמריקאי, עלילות מקס ומוריס, בלה מורדן הערבי וזבישק הסוס (בשיתוף תיאטרון חיפה), ז'קי בתיאטרון הקאמרי; נכנע ומנוצח. בתיאטרון היסטוריה: ססיות מיניות בשיקגו, אוטוסטרדה. קפה תיאטרון - לונדון; איש המרתף, בתיאטרון החאן; לוקס הפחדן בתיאטרון חיפה; הדוד מקייפטאון, הדוד וניה, הקפטן, ארטורו און.

בין תפקידיו בקולנוע: מתחת לאף, סרט לילה, שורן, גמר גביע, מלאכים ברוח, סיפור שמתחיל בלוייה של נחש, נקמתו של איציק פינקלשטיין, עלילות מקס ומוריס, חולה האהבה משיכון ג', סוף המשחק, הדיבוק, יום יום, מוסוכנת.

בטלוויזיה: בדרמות: אינדיאני בשמש, גבי בן-יקר, לחם, המלשת חוקרת, למה לוקרבי - (בריטניה), חובו של אהרון כהן, פלונטר. בסדרה זהו זה, בהקודרמה ערים בלילה, בסדרה הבלשית טיבת המוות רצח, בסדרת הדוקורמה - דו"ח איבגי-סוויסה, בגין - מנודרמה.

זכה בפרסים רבים ביניהם: 1986 - פרס השחקן הטוב ביותר - בסרט לילה בפסטיבל הבינלאומי לסרטי סטודנטים - 1990 - פרס השחקן הטוב ביותר - שורן האקדמיה הישראלית לקולנוע. 1991 - פרס השחקן הטוב ביותר - שורן, גמר גביע - פסטיבל הקולנוע ירושלים. 1994 - פרס שחקן השנה בקולנוע - פרס האמנות של הוועד הפועל. 1994 - פרס השחקן הטוב ביותר - נקמתו של איציק פינקלשטיין - פרס האמקרים בפסטיבל חיפה. 1995 - פרס השחקן הטוב ביותר - חולה האהבה משיכון ג' - האקדמיה הישראלית לקולנוע. 1996 - איש השנה בקולנוע - בחירת איש השנה - ערוץ 2. 1996 - פרס מיוחד של חבר השופטים - חולה האהבה משיכון ג' - פסטיבל מנהיים גרמניה. 1996 - פרס השחקן הטוב ביותר - חולה האהבה משיכון ג' - פרס האמקרים בפסטיבל חיפה לקולנוע. 2000 - פרס הוקרה - פסטיבל הקולנוע הישראלי ניו-יורק.

ב-10 לאוקטובר 2000 - יוענק לו פרס הוקרה בפסטיבל הקולנוע הבינלאומי במונטפלייה, על פועלו בקולנוע.

הגו ירדן קנדי

בורג המחור הראשון בבית הספר לאמנות הבמה בית צבי, שיחק בתיאטרונות האהל, תיאטרון העונות, בימות, תיאטרון חיפה. משחק בתיאטרון באר שבע מאז הקמתו. בין החצות בהן השתתף: רופא בעל כורח, סיפור גן חיות, הלילה ה-12, זמן הטווס, השטן במסכה, תורת ראשית, חלום ליל קיץ, אותו ואת בנו, הספר מסיביליה "בארטולו אלוף הסודרת" ג'וזופי, רק בימי ראשון "אילוס, דודות של צ'רל" ספטיגו, קומדיה של טעויות, הביצה "ראפאר, מפיסטו" צאור, מהומה רבה על לא דבר" דוגרי, מירחולינה "המרוקז מפורלפופול, הנסיכה והרועה" אגראמור, אנה פרנק "מר דיסל, סיפור סתוי "בוקה ליבר, יונגר" מילר / סר באול, אם הבית "הסבא, סכף קל" ביל, אשת האופה" סאפה, פילרליה אני בא, המלאך החול "דיטר, פרלוד גנזיקה" הזקן, כסף קל "ביל, חשבון פתוח" בשיתוף תיאטרון ויבל). בתיאטרון בית ליסין: פילמונה" אלפרד מוריס, התאומים מוונציה "בריגלה, מלאכת החיים" גונקל.

ששי סעד קארלוסן

בוגר בית ספר למשחק בית צבי. בשנת 1973 - היה בין מקימי תיאטרון באר שבע, גילם עשרות תפקידים ראשיים ומרכזיים כמו: מלוקום הקטן ומלחמתו בסביסים, עלמה יוליה, ביבר הזכוכית, הלילה ה-12 - בשנת 1977 - עבר לתיאטרון החאן הירושלמי והשתתף בהצגות מרתון ומשחקי תיאטרון ועוד. בשנת 1978 - הצטרף לתיאטרון הקאמרי ובמשך שש עונות השתתף, בין היתר, בהצגות: ניטל, הוצאה להורג, יסורי איוב, ראש משוגע ועוד. בשנת 1984 - זכה בפסטיבל עכו בציון לשבח בהצגה זהבה וזלושה בעליה. בשנת 1985 - שוב נטל חלק בפסטיבל עכו. בהצגות היחיד שמור על הסוסים שלך, אשר זכתה לביקורות נלהבות. בשנת 1986 - שיחק בתיאטרון בית ליסין בהצגה נוספים בתיאטרון הימית בהצגות: סנינס סנינס, טעויות מניית בישוק, התכונות שרירים. בשנת 1992 - בתיאטרון הבימה בהצגות: יואל, הילד חולם. בשנת 1993 בתיאטרון הקאמרי בהצגות: גורדיש, פולרד, מנקר המדינה, תיקון חצות, פטרה ועוד.

קולנוע: דזינג'ן 99', המתופפת הקטנה, מלך הסלים, לילה לבן ועוד. בטלוויזיה: קוראים לי דנה אני אלכחליסטית, גופה בחולות ועוד. בין היתר, במשך כעשרים שנה, מופיע בבתי ספר בארץ במגוון תיאטרון: סגנונות בתיאטרון וקומדיה דל ארטס.

אביטל דיקר אשתו של קרלי

למדה בסטודיו למשחק של לי שטרסברג - ניו יורק וזלזל ניסן נתיב. הופיעה בקולנוע: החיים ע"פ אגפא, הקיץ של אביה, שירת הסיירה, מרקו פולו ועוד. הופיעה בקולנוע האמריקני: בהטסא ועונשו, הקונטרסט, ליל הקשת, טריפול בוגי ועוד. כמו כן השתתפה בהפקות טלוויזיה רבות.

בתיאטרון השתתפה בהצגות: בתיאטרון בית ליסין: מי מפחד מווירג'יניה וולף, תפקידה בהצגה זו זיכה אותה בפרס התיאטרון הישראלי, כשחקנית המשנה, לשנת 1997, ובזו המודר.

תומר רוסו קרלי

בוגר בית הספר לאמנות הבמה, בית צבי '97. השתתף בהצגות: בתיאטרון הסמטה; מזרחית בתיאטרון הספרייה; בורגים, הבחור שלנו, מיזסטופ בתיאטרון לילדים ולנוער; שמוליק של זוהרה בתיאטרון בית ליסין; הקוצברט, קול קטן.

בסלולויזיה: רמת אביב ג', כסף סלטי. דרמות בסלולויזיה: אנחנו לא כאלה, דנה לא רוקדת, בחצות הלילה, בקולנוע: כיפור – סרטו של עמוס גיתאי, זוכה מלגות עמוס טסמן, ובמלגת שחקנים של ההסתדרות

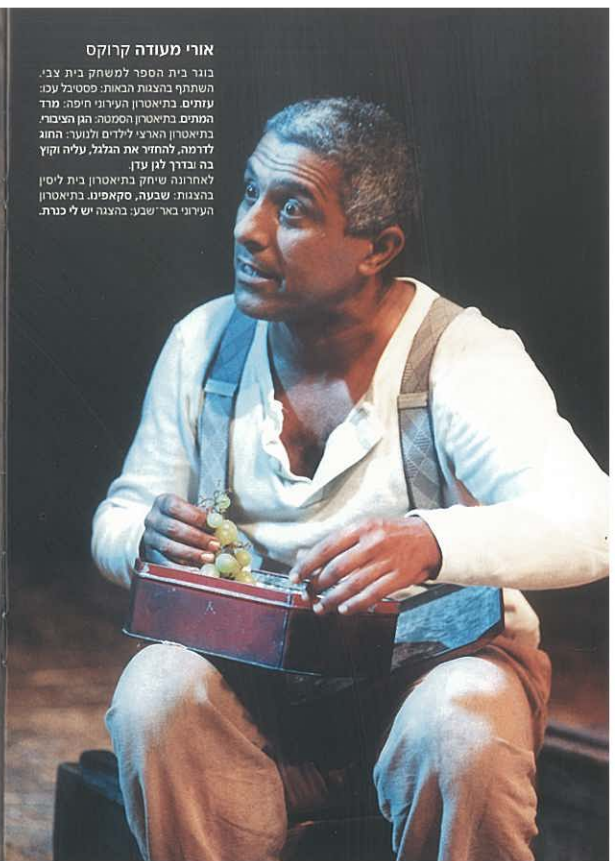
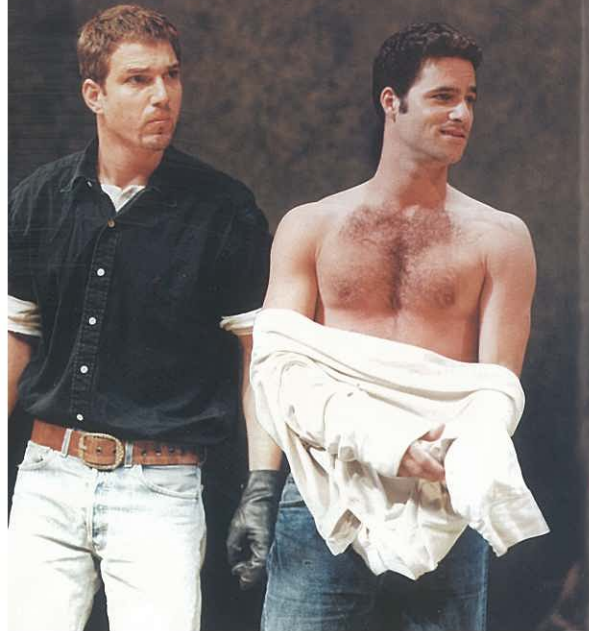
קובי ליבנה סלים

בוגר בית הספר לאמנות הבמה בית צבי 1998. השתתף בהצגות: בתיאטרון הספרייה: עד התביעה, בתיאטרון בית ליסין: סקאפינו, בתיאטרון לילדים ולנוער: שבעה במכה אחת, מעלה קרחות, נטע זר, בקולנוע: תסתכל לי בעיניים, כיפור – סרטו של עמוס גיתאי. זכה במלגת ע"ש רסאל קלצ'קין.

אורי מעודה קרוקס

בוגר בית הספר למשחק בית צבי. השתתף בהצגות הבאות: פסטיבל עכו: עזתים, בתיאטרון העירוני חיפה: מוד המתיים, בתיאטרון הסמטה: הגן הציפור, בתיאטרון הארצי לילדים ולנוער: החוג לדומה, להתחיי את הלגלג, עליה קוץ בה בדרך לוג עדן.

לאחרונה שיחק בתיאטרון בית ליסין בהצגות: שבעה, סקאפינו, בתיאטרון העירוני באר שבע, בהצגה יש לי כנרת

Of Mice and Men

BEIT LESSIN THEATRE

Written by John Steinbeck

Translated by:

Dori Parnes

Directed by:

Yossi Pollak

Music by:

Avi Belleli

Set by:

Moshik Yosifov

Costumes by:

Didi Golan

Lighting by:

Yehiel Orgal

Wrestling coach:

Leonid Glants

First Performance:

12.7.2000

Length: Two hours

incl. interval

Cast:

Moshe Ivgy

George

David Kigler

Lennie

Hugo Yarden

Candy

Tomer Ruso

Curley

Avital Dicker

Curley Wife

Kobi Livne

Slim

Sassi Sa'ad

Carlson

Uri Maude

Crooks

להצגה זו

מנהל טכני: יהודה חרודיש

מנהל ייצור: רמי דקל

מנהל הפקה: אריה האגן

מנהל הצגה: חבצלת ארון

עודרת במאי: טלי אוחיון

מנהל כמות: טסן מרק

תאוריות: חמוטל

ראובן וולר, שוקו אבן-חברה

הגברה:

גיורא הרמן, אורן פרי

גילת ברנמן

שטון שבאי

אלון דרור

נתן וטנר

תיקי דין

אביטל דיקר

אלון דרור

דליק וילניץ

עמי יולברג

שלמה שושניסקי

גיל וטרמן

מרירם זוהר

נסים זוהר

ענת זמשייטמן

רען חפץ

דורו טפליצקי

הגון רידן

שמעון כהן

עדי לב

גיא לואל

קובי ליבנה

קרן לין

פביאנה מיוחס

רומן מסינגר

מאה מעוז

ששי סעד

תקוה עיני אברהמי

רמי עמית

מיכאלה עשת

יוסי סולק

לכנה פינקלשטיין

דוד קולר

גבו נקמתי

דפנה רכטר

דליה שמיקו

שרון שחל

רפי תבר

שחקני התיאטרון

לעונת 2000/2001

לפי סדר א"ב

אבי אורון

משה איבגי

שה אלקין קשת

שה אלכבנדר

עידן אלטרמן

לאור אשכנזי

רני בליץ

יוסי בנאי

גילת ברנמן

שטון שבאי

אלון דרור

נתן וטנר

תיקי דין

אביטל דיקר

אלון דרור

דליק וילניץ

עמי יולברג

שלמה שושניסקי

גיל וטרמן

מרירם זוהר

נסים זוהר

ענת זמשייטמן

רען חפץ

דורו טפליצקי

הגון רידן

שמעון כהן

עדי לב

גיא לואל

קובי ליבנה

קרן לין

פביאנה מיוחס

רומן מסינגר

מאה מעוז

ששי סעד

תקוה עיני אברהמי

רמי עמית

מיכאלה עשת

יוסי סולק

לכנה פינקלשטיין

דוד קולר

גבו נקמתי

דפנה רכטר

דליה שמיקו

שרון שחל

רפי תבר

תיאטרון בית ליסין

מנהלת התיאטרון:

צפי פינס

מנהל שיווק ומכירת כרטי:

אופיר קלפטר

מכירת כרטי: עירית סוחוביץ,

אפרת סטרסקי, גרית חן

מנהל מכירת חוץ: גאל הר"ס

מנהל מח' מנויים: לילך מנחם

מחלקת מנויים:

דורית סוסני, יהודית חוקק

עודרת למנהל אדמיניסטרטיבי:

מנעה ברנמן

קלמן יגור

דנה רפאלי

דפנה נוב אחשווב

אורנה לרנן

שלום זינגר

ד"ר רוים פרולק

ד"ר יריב גב אליעזר

עמי עמיר-הר

עליזה עמיר-הר

אריה ביטון

סלמון נטור

יוסי אשר

לביה חכמן

צוות טכני

מנהל במה:

חמוטל בר, ברוך יודיה,

בסי אופיר, ירון אלקלעי

טסן מרק

תאורן ראשי: ראובן וולר

תאורנים:

שוקו אבן-חברה

זאב נבון, חמוטל

אלון סטנבורג, דובי ציל

מנהל מחלקת הגברה:

גיורא הרמן

הגברה: יאיר גולדשטיין,

עדי עמיר, קרן לונסקי

אביה לוי

עודי במה:

חאלה אבאראן

אפרת סטרסקי

דודי אולאל, ניב חן

תיאטרון בית ליסין פועל בסיועם הכספי של

משרד התרבות, המדע והספורט,

ועודות תל אביב-יפו.

תיאטרון בית ליסין, רח' וייצמן 34

טלפון משרדים: 03-6941222, פקס: 03-6919349

טלפון הקופה: 03-6941111/212/213

מפגשות דיסקונט
תרבות ואומנות
הטבות
לאח"מ דיסקונט

netking
www.netking.com

ל-1,300,000 אנשים בישראל
יש את כרטיס הכניסה...

...ל-15 מיליון בתי עסק
ברחבי העולם.

בית קפה וקונדיטוריה

פעם לפני שנים רבות...

היו איש ואישה שאהבו טעמים וניחוחות.
יחד רקחו להם קסמים אשר מילאו את האוויר
בריח של בצק נאפה, ריח של חמאה, של שוקולד,
ריח של עוגות מתוקות ועוגיות, ריח של לחמניות חמות וטריות,
ריח קסום של בוקר. אותו הקסם נמשך כבר שנים רבות,
והריחו לפניכם, קסם של טעמים וניחוחות.

"מי עדן בר"
 המעיין הטבעי שלכם בבית.
 לפרטים והזמנות:
 1-800-800-400

כרטיס ברכה של חיש גד רעיון גדול!

גם ברכה נפלאה וגם זניה בטוחה

בחיש גד ברכות כל אחד זוכה! ואין כוף גדול יותר מאשר לקבל כרטיס עם ברכה נעימה וקצת מול בדיק לשם כך יצרנו את סדרת הברכות של חיש גד - סדרה של כרטיסי ברכה לאירועים מיוחדים, המבטיחים זניה בכל כרטיס מ-5 ש"ח ועד 150,000 ש"ח. או בפעם הבאה שאתה סביא מתנה למישהו קרוב, כדאי לצרף גם כרטיס ברכה של חיש גד - זה רעיון גדול!

יצאת גדול חיש גד
 מפעל חוסי

ת'אטרון
בית ליסין

בבבב